

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 21192/2024
24.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Јасмине Стаменковић, Татјане Ђурица, Татјане Миљуш и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Љубица Вигњевић, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво града Новог Сада, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1316/24 од 13.06.2024. године, у седници већа одржаној 24.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1316/24 од 13.06.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1316/24 од 13.06.2024. године, потврђена је пресуда Основног суда у Новом Саду П 4522/2021 од 24.01.2024. године којом је обавезан тужени да тужиоцима исплати износ од укупно 1.901.361,08 динара са законском затезном каматом почев од 24.01.2024. године до коначне исплате, по основу накнаде за 8/28 дела за фактички експроприсану непокретност, парцела број .../..., површине 478 м², која је уписна у лист непокретности број ... К.О. ..., а која представља саставни део улице ... у ... и то тужиљи АА износ од 950.680,54 динара са законском затезном каматом почев од 24.01.2024. године до коначне исплате за 4/28 дела за фактички експроприсану непокретност и тужиоцу ББ износ од 950.680,54 динара са законском затезном каматом почев од 24.01.2024. године до коначне исплате за 4/28 дела за фактички експроприсану непокретност. Утврђено је да је тужени носилац права јавне својине на 8/28 дела на фактички експроприсаној непокретности, парцели број .../..., површине 478 м², која је уписана у лист непокретности број ... К.О. ..., а која представља саставни део улице у ... и обавезан је да се у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде о свом трошку упише пред надлежном службом за катастар непокретности, као и да тужиоцима солидарно накнади трошкове парничног поступка у износу од 349.597,66 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде па до коначне исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбе члана 404. ЗПП.

Чланом 404. ставом 1. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11...10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Према становишту нижестепених судова, тужиоцима је повређено право на имовину због тога што им је парцела одузета из поседа претварањем у улицу и користи се за саобраћај неограниченог броја лица и фактички представља добро од општег интереса. У конкретном случају ради се о фактичкој експропријацији, па тужиоци као ранији власници имају право на одговарајућу накнаду.

О захтеву тужилаца нижестепени судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда у којима је одлучивао о истоветним захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, ни у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Ревизијским наводима указује се, по схватању ревидента, на погрешну примену материјалног права од стране нижестепених судова, што само по себи није разлог за изузетну дозвољеност ревизије. У ревизији се указује и на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, што према члану 407. став 2. ЗПП свакако није дозвољен ревизијски разлог.

Сходно изнетом, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. става 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је установио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. ставом 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 01.02.2021. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 950.680,54 динара што представља противвредност од 8.112,99 евра на дан преиначења тужбе 07.11.2023. године.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. става 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Татјана Матковић Стефановић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**